

[Glistrup]

LO-medlemmer, som føler, at bidragene gives til noget, som strider imod deres overbevisning.

For at neutralisere det, så længe vi er på det nuværende ufuldkomne lovgivningsniveau, så ville vi faktisk nå frem til et noget mindre urimeligt resultat end det nuværende, hvis man delte det op på den måde, at de bidrag, som fagbevægelsen ville give til politiske partiformål, blev delt ud, sådan at når socialdemokratiet har 54 pct. – det er det vist efter opinionsundersøgelserne – af LO-medlemmerne bag sig, så blev 54 pct. af midlerne givet til socialdemokratiet og de 17–18 pct. til os, fordi det er vores del af det, og tilsvarende nedefter 7 pct. til kommunisterne, eller hvor meget de nu har. På den måde – altså når man endelig vil give tilskud – sørgede man i hvert tilfælde for, at tilskuddet blev givet i forhold til, som man fordeler sig inden for medlemskredsen.

Det er jo rigtigt, at dette intet har med frivillighed at gøre, med, at organisationerne ved deres kompetente forsamlinger kan gøre, hvad i alverden de selv vil. Det er jo slet ikke det, der på nogen som helst måde er tale om. Det er jo noget, man er nødt til at være medlem af, hvis man skal klare sit erhverv på en nogenlunde rimelig måde. Det er jo ikke en propforening; der er en stor forskel mellem LO og en sådan.

Vedrørende problemerne om EF-tilskuddene var det således, at hr. Jens Møller spurgte, hvor meget fremskridtspartiet har fået. Jeg skal derfor gerne gentage, at vi har fået et beløb på 1 mill. kr. Vi har ikke fået det hele hjem endnu, så det afhænger lidt af valutakurserne. Det er således, at hvad fremskridtspartiet har fået, og hvad vi til enhver tid har brugt af penge til det, ligger åbent tilgængeligt for hvem som helst, der kan følge med i det. Og hvis man ønsker at have en revisor med, når man kigger på vore regnskaber, så er man hjertelig velkommen til det, og så kan man for egen regning opstille det i de revisorregnskaber, som man ønsker. Og så kan man i øvrigt læse det, når vi en gang om året i september måned offentliggør vort regnskab for det forløbne år. Det må være den fremgangsmåde, som må være den korrekte, når vi skal finde frem til, hvordan partier bør opføre sig.

Dette er jo ikke et spørgsmål mellem folketing og regering. Når det rettes som en

forespørgsel til finansministeren, så er det af samme årsag som VS-forespørgslen om ideologier forleden dag: det er nu engang det, som man teknisk foreskriver i forretningsordenen, det er den måde, partierne kommer i indbyrdes debat på.

Det siger sig selv, som det vist også tidligere er nævnt, at fremskridtspartiet selvfølgelig kan stemme for hr. Freddy Madsens dagsordensforslag og hr. Ib Christensens dagsordensforslag. De trækker begge to i den samme retning, som fremskridtspartiet gerne vil have udviklingen til at gå i. Man kan selvfølgelig tvistes om, hvad der giver størst chance for at få flest mulige stemmer for at nå nogle effektive resultater, men bare vi dog kan trække på samme hammel, vi, der ønsker, at man skal komme væk fra den nuværende ret umoralske stillingtagen.

Så var der lige til allersidst partiet venstres ordfører, som sagde, at vi bare kunne læse, hvad de tidligere havde sagt. Kunne hr. Jens Peter Jensen ikke fortælle os: skal vi læse, hvad venstre sagde i 1967, i 1975 eller i 1978? Man har sagt tre forskellige ting ved de tre forskellige lejligheder. Hvad er venstres mening?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Må jeg sige til hr. Ib Christensen, at jeg ikke har forsøgt på at gøre grin med denne debat. Jeg føler bare, at det næsten er at gøre grin med folketinget, at vi med så jævne mellemrum skal have en debat med de samme synspunkter. Derfor vil jeg sige til hr. Ib Christensen og til andre: mit korte indlæg var ikke udtryk for dårlig samvittighed eller et afstumpet åndsliv, men et resultat af god hukommelse.

Kjeld Olesen (S):

I tilslutning til hr. Jens Peter Jensens bemærkninger vil jeg sige: hvad har denne debat egentlig bragt af klarhed – eller rettere: der er jo ikke kommet nye momenter ind i de spørgsmål, som så mange gange har været diskuteret i folketinget. Jeg erindrer ikke fra tidligere debatter, hvor mange dagsordensforslag det drejede sig om, men det nye kan være, at vi altså er oppe på ikke mindre end 5 forskellige forslag om motiveret dagsorden.